

Atayurt Destanı 2

– Mikail Dede · 02 Ocak 2026

Bu şehirler yabancıdır bana
Taş uyur, ses boğulur sokakta
Ataların soluğu düşmez buralara
Taş sokak yük olur ayakta

Duvar yorar, gök parça parça
Cam bölmüştür mavisini
At nalının sesinde buldum
İçimdeki eski adımları

Düşten değil bu çağrı bana
Kandan kaldı, izden kaldı
Atalar “yola düş” demişti
Gönül sözü bizi bizden aldı

Bir altından gül taşır bu yürek
Tomris Ana’dan yadigâr
Rengi geçmişte kalmış olsa
Kökü bozkırda hâlâ vardır

Ata kültü budur bilene
lye değil diriye
Ad çağrılır, yol açılır
Her dua bir yurttur

Őehir tutmaz artık bu canı
Boz atlar içimde doęar
Yele rzgr, gözler ufuk
Gönül bozkıra varır

Atayurt bir yer deęildir
Ruhun tek eęildięi yerdir
Ata Topraęa varınca gönül
z adını bulur

Destan kılıçla yazılmaz
ze dönüŐle olur, bilirim
Ata yurduna varan insan
Kendine kavuŐur, derim..